

[Tholstrup.]

frifundet for spirituskørsel, til trods for at spiritusprøven viste, at de var påvirkede — ifølge „Berlingske Tidende“ for torsdag den 7. oktober i år.

Det er meget vigtigt, at offentligheden har den rigtige forståelse af, hvilket alvorligt problem dette er. At sætte sig til rattet i spirituspåvirket tilstand, enten det er lidt eller meget, eller selvom det, som nævnt i omtalte avisartikel, er i ganske let grad, er forkasteligt, og en avisomtale som den nævnte kan bevirke, at læserne tror: nå, nu skal der ikke længere tages så hårdt på os, nu kan vi godt tage en ekstra bajer, inden vi kører ud næste gang. Det indtryk vil jeg meget nødtigt have skal fæstne sig, tværtimod; jeg er tilhænger af den størst mulige sikkerhed på vejene og derfor af det mindst mulige forbrug af spiritus i forbindelse med motorkørsel. Derfor bør det være klart for offentligheden og bør klart udtrykkes gennem de organer, som betjener offentligheden, at det stadig er en alvorlig sag at føre motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand, og at det ikke er noget, man slipper let fra.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne svare, at jeg er ganske enig i, at det ville være betænkeligt, hvis der var blevet indført en mildere kurs i disse straffesager. Mig bekendt er der imidlertid intet, der tyder på, at dette skulle være tilfældet. Domstolene har gennem flere år fulgt en fast praksis i disse sager både med hensyn til udmåling af frihedsstraffens længde og med hensyn til varigheden af frakendelse af førerbeviset. I denne praksis er der ikke sket nogen ændring i de senere år.

Nu forstod jeg på det ærede medlem, at spørgsmålet navnlig sigtede til et par sager, der i de seneste dage har været omtalt i pressen, og som ved underretten er faldet ud til frifindelse af den pågældende motorfører. Jeg har undersøgt baggrunden for disse domme, og jeg kan sige til det ærede medlem, at dommene ikke er udtryk for en mildere kurs. Forholdet er blot det, at retten ikke har fundet det tilstrækkeligt bevist, at de tiltalte på grund af nydelse af spiritus har været ude af stand til at føre motorkøretøj på betryggende måde.

I begge tilfælde lå sagen således, at retslægerådet ikke har kunnet tiltræde den undersøgende læges skøn, idet den kliniske lægeundersøgelse efter rådets opfattelse ikke gav tilstrækkeligt grundlag for at antage, at motorføreren på tidspunktet for lægeundersøgelsen havde været påvirket af spiritus. Samtidig var den del af retslægerådets udtalelse, der bygger på alkoholconcentrationen i blodet, ikke af et sådant indhold, at de to domstole mente at kunne anse det for bevist, at den pågældende på grund af spiritusnydelse var ude af stand til at føre motorkøretøj på betryggende måde.

Som det ærede medlem vil kunne forstå, kan jeg ikke udtale mig om bevisbedømmelsen i konkrete sager. Man må jo imidlertid erindre, at der her som i alle andre straffesager gælder den regel, at enhver rimelig tvivl om, hvorvidt lovens betingelser for domfældelse er opfyldt, bør komme den tiltalte tilgode.

Tholstrup: Jeg takker for den fyldestgørende besvarelse, men ordet retslægerådet giver mig anledning til at komme frem og stille et tillægsspørgsmål. Det går ud på, om ikke retslægerådets sammensætning trænger til at revideres. Gang på gang ser man, at netop retslægerådet har taget en stilling, der tyder på, at det synes, der skal temmelig meget til, førend man kan kaldes for påvirket.

Jeg vil gerne i den forbindelse nævne en ulykke, der skete for et års tid siden. I dette tilfælde kunne man ikke føre bevis for spiritusindholdet i blodet, fordi vedkommende, der havde forvoldt ulykken, var stukket af, og der på det tidspunkt, hvor han blev fanget af politiet, var gået for lang tid, siden spiritusen var nydt. Nu har man det modsatte tilfælde. Man har her to tiltalte, på hvem man har taget spiritusprøve. I det ene tilfælde siger retslægerådet, at man kan ikke skønne efter de oplysninger, der er givet, om den pågældende har fået for meget, fordi man ikke har kunnet bevise et tilstrækkeligt antal af „genstande“, og fordi man ikke har fået taget prøve. I det andet tilfælde har man fået taget prøve, og her gælder igen, hvad retslægerådet kommer til. Mon ikke vi skulle se lidt på, om ikke dette retslæge-